

Ting, den ærede Ordfører har fremsført. I en Ting kan jeg være enig med den ærede Ordfører — det er jo altid rart at være enig om noget — og det er dette, at det væsentligste Punkt i det foreliggende Lovforslag er Spørgsmaalet om, hvorvidt Danmark skal tiltræde Berner-Konventionen eller ikke. Det er Hovedsagen, for jeg betragter det endog som Livsnerven i Lovforslaget. Hvis dette Punkt om Berner-Konventionen falder ud af Lovforslaget, tror jeg, at den ærede Ordfører og jeg meget lettere kunde forhandle Resten, idet Resten saa ikke er stiftet til at vække Vidskab eller stærke Følelser, men kan tages paa med fuldstændig koldt Blod. Kom vi derfor først af med Tanken om Tilrædeligheden til Berner-Konventionen, saa skulde jeg ikke have saa meget imod videre at forhandle med den ærede Ordfører om det, der bliver tilbage. Men Mindretallet har set saaledes paa Sagen, at enten man foreslog, at Berner-Konventionen ikke skulde tiltrædes, eller man gik imod det hele, vilde den ærede Ordfører jo være om trent lige tilfreds i begge Tilfælde. Mindretallet havde derfor ønsket, at denne Sag ikke skulde fremmes videre. Der foreligger jo imidlertid nu et Endringsforslag uden for Betænkningen fra et æret Medlem her i Tinget, (Alberti), et Endringsforslag, som i Virkeligheden rammer fuldt ud i den Retning, som Mindretallet ønskede, at Tinget skulde gaa. Det er vel en noget anden Stilling, dette ærede Medlem ønsker, at Tinget skal indtage, end Mindretallet ønsker, men efter at dette Endringsforslag er kommet frem, skal jeg her sige, at Mindretallet fuldt ud kan slutte sig til det. Saa vi først denne, den vigtigste Del af Sagen ordnet, kunne vi være saa heldige at saa Berner-Konventionen, i hvert Fald foreløbig, banlyst fra dette Lovforslag, saa kunne vi jo godt, som jeg sagde før, forhandle videre om det andet. Hvis altsaa dette Endringsforslag vedtages, skal Mindretallet ikke have noget imod, at Lovforslaget gaar til tredje Behandling, men selvfølgelig er det jo, at bliver ikke dette Endringsforslag vedtaget, saa stemmer Mindretallet mod Lovforslagets Overgang og vil anbefale ærede Medlemmer ligeledes at stemme mod Lovforslagets Overgang til tredje Behandling. Efter at dette En-

dringsforslag er kommet frem, finder jeg saaledes ingen videre Anledning til at komme ind paa, hvad jeg vil kalde de mindre Enkeltheder i Lovforslaget, disse Enkeltheder, som Mindretallet ganske kortelig har antydet i Betænkningen. Jeg agter kun at tale om det, som er Hovedsagen, om det Sted, hvor Lampen brænder, nemlig Berner-Konventionen, og jeg vil saa straks opfaste det Spørgsmaal, som selvfølgelig ethvert Medlem allerede har taget under Overvejelse: Hvorfor skal Danmark ind i Berner-Konventionen? Ja, her argumenterede den ærede Ordfører jo med forskellige Betragtninger. Det første, han tog fat paa, var Norge. Det er Norge, som skal drive os ind i den saakaldte Berner-Konvention, enten vi saa ønske det eller ej. Det siges i det ærede Flertals Betænkning, at efter at Norge har vedtaget Loven af Juli i Fjor, er der saa meget mere Grund for Danmark til at komme med. Det er forøvrigt det samme, som Boghandlerne have udtalt, at eftersom det maa antages, at Norge nu vil gaa med, er det en absolut Nødvendighed for Danmark, at Danmark ogsaa gaar ind i det, jeg kalder en international Beskyttelsesring, nemlig Berner-Konventionen. Den ærede Ordfører var endog meget forbauset over, at Mindretallet har udtalt i Betænkningen, at der for Tiden intet forelaa om, at Norge vilde ind i Berner-Konventionen, med mindre Danmark gaar i Spidsen. Den ærede Ordfører fandt det næsten helt formasteligt, at Mindretallet i den Retning turde have en fra Flertallet eller i hvert Tilfælde fra Ordføreren afvigende Mening. Seg maa imidlertid gøre den ærede Ordfører opmærksom paa, at med Hensyn til Norges Stilling i den foreliggende Sag tror jeg, det tør hver at være absolut og ubetinget afgjort, i hvert Fald for den nærmeste Tid — ud i Fremtiden ved ingen, hvad der kan ske — at Norge ikke gaar med, med mindre Danmark gaar i Spidsen, eller ogsaa samtidig gaar med. Dette tør betragtes som afgjort, thi hvis den norske Regering nu gik hen og indmeldte Norge i Berner-Konventionen, vilde det efter min Formening, og efter hvad der foreligger, være Brud paa Tro og Love over for det norske Storting. Naar man gør sig bekendt med de Forhandlinger, der